

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 czerwca 2017 roku

Powód B. Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 10 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzi od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot. Wyjaśnili, że w dniu 24 lipca 2016 r. miał zaplanowany lot na trasie P.-W., połączeniem realizowanym przez pozwanego przewoźnika. Lot ten uległ opóźnieniu o ponad 3 godziny. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił odszkodowania na ich rzecz (pozew - k. 2-4)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda poprzez niewykazanie stawienia się do odprawy. (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 18-22)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. Ś. miał zaplanowany na dzień 24 lipca 2016 r. lot o numerze (...) z lotniska w P. do portu lotniczego w W.. Lot ten był realizowany przez pozwanego przewoźnika (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Start samolotu zaplanowany był rozkładowo na godzinę 14.10, a przylot na lotnisko docelowe – na 16.50. Lot ten uległ opóźnieniu przekraczającemu 3 godziny i powodowie dotarli na lotnisko docelowe dopiero dnia 25 lipca 2016 r. o godz. 9.30. (dowody: dokument podróży wraz z karta pokładową – k. 90).

Powód B. Ś. skierowali do pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwanie do zapłaty kwoty 400 euro, w terminie do dnia 9 września 2016 r. na wskazany rachunek bankowy w związku z opóźnieniem lotu (...) z dnia 24 lipca 2016 r. na trasie P.-W.. (dowód wezwanie do zapłaty k. 7-8).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów złożonych do akt sprawy, których autentyczność i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła wątpliwości oraz na podstawie twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez strony, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe powoda uznając je za zbędne wobec wyjaśnienia okoliczności sprawy przy pomocy pozostałych dowodów.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Przed przejściem do rozważań nad materialnoprawną zasadnością dochodzonych roszczeń, należy wskazać, że w niniejszej sprawie Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym, uznając, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 1481 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W ocenie Sądu przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie nie było konieczne, bowiem Sąd mylnie uznał, że powód nie udowodnił faktu odbycia odprawy. Wydanie wyroku nastąpiło po złożeniu przez strony pism procesowych, w tym po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Zostały zatem spełnione wszystkie przesłanki wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym wynikające z art. 1481 § 1 k.c. Nie wystąpiła

również negatywna przesłanka rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym określona w art. 1481 § 3 k.p.c., bowiem żadna ze stron w pierwszym piśmie procesowym nie złożyła wniosku o przeprowadzenie rozprawy.

Tytułem wstępu należy wskazać, że powód opierał swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. UE L 2004/46/1). Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów
- b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów;
- c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu. W dalszej kolejności należy wskazać, że w myśl art. 5 ust. 3 Rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Sąd zważył, że artykuły 5, 6 i 7 Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (tak Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA, (...) (...) - (...)).

Należy podkreślić, że celem Rozporządzenia, wynikającym zwłaszcza z motywu drugiego, jest podniesienie poziomu ochrony pasażerów lotniczych poprzez naprawienie szkód przez nich poniesionych w ramach transportu lotniczego w przypadku „odmowy przyjęcia na pokład i odwołania lub dużego opóźnienia lotów”. Pasażerowie, których lot został

odwołany i pasażerowie, których lot jest znacznie opóźniony, ponoszą analogiczną szkodę polegającą na stracie czasu w stosunku do pierwotnego planu ich lotu, a co za tym idzie, znajdują się w porównywalnych sytuacjach. Dlatego należy uznać za Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości, że pasażerowie lotów opóźnionych mogą powoływać się na prawo do odszkodowania przewidzianego w art. 7 Rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli z powodu tego opóźnienia poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny. Takie rozwiązanie jest również zgodne z motywem piętnastym Rozporządzenia, skoro na podstawie tego motywu ustawodawca powiązał „duże opóźnienie” z prawem do odszkodowania. Ponieważ art. 6 Rozporządzenia przypisuje takie skutki prawne już w przypadku niektórych lotów opóźnionych o dwie godziny, motyw piętnasty Rozporządzenia obejmuje bez wątpienia opóźnienia o co najmniej trzy godziny. Podkreślić należy, że również wyrokiem z dnia 23 października 2012 r. w połączonych sprawach C-581/10 i C-629/10 Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekając w składzie (...) potwierdził interpretację Rozporządzenia zaprezentowaną w wyroku C-402/07.

W dalszej kolejności należy wskazać, że w niniejszym postępowaniu pozwany zgłosił zarzut braku legitymacji powoda z uwagi na niewykazanie odbycia odprawy. Sąd w tym miejscu pragnie wskazać, że lot o nr (...) na trasie P.-W. miał się pierwotnie odbyć dnia 24 lipca 2016 r. Jednocześnie powód przedstawił kartę pokładową jako załącznik do pisma z dnia 6 kwietnia 2017 r. (k. 90), z której wynika inna data lotu, otóż 25 lipca 2016 r. Sąd w momencie orzekania mylnie uznał kartę pokładową dotyczącą lotu (...) za niezwiązaną ze skarżonym lotem. Wskazana pomyłka wynikła właśnie z okoliczności tak dużego opóźnienia, że skarżony lot odbył się nie 24 lipca 2016 r., a w dniu następnym. Mając to na uwadze Sąd w wyroku z dnia 17 czerwca 2017 r. mylnie oddalił powództwo z uwagi na niewykazanie faktu odbycia odprawy przez powoda.

Na marginesie należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie budziło zaś żadnych wątpliwości, że lot miał charakter wspólnotowy o długości ponad 1500 km oraz że uległ opóźnieniu. W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 7 ust. 1 Rozporządzenia, należy wskazać, że powodowi przysługuje wobec pozwanego roszczenie o odszkodowanie w kwocie 400 euro.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.